

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

111

☐☐☐ După ce a evocat "suferințele" trăite de "tinerii fără loc de muncă, de persoanele în situații precare, antreprenori și comercianți care se chinuiesc să meargă înainte", Suveranul Pontif s-a îndepărtat de la discursul oficial pentru a vorbi despre propria sa experiență.

"Este o realitate pe care am cunoscut-o în Argentina. Eu nu am experimentat propriu-zis această suferință (a lipsei de muncă, n.red.), dar familia mea, da", a afirmat el.

Tatăl meu a plecat în Argentina, pentru a-și încerca șansa în America, a suferit în timpul teribilei crize din 1929 în cursul căreia a pierdut totul", a continuat el, precizând că nu a trăit direct această situație, deoarece nu era născut în perioada respectivă (el este născut în 1939, n.red.).

Dar "am resimțit această suferință pe toată durata copilăriei, i-am auzit vorbind", a adăugat el, referindu-se la părinții săi.

Reluându-și discursul, el a vorbit despre "curajul" care li se cere șomerilor și familiilor lor. După ce a evocat vizita sa de la începutul lui iulie pe Insula Lampedusa, pentru a se întâlni cu imigranții în căutarea unei vieți mai bune în Europa, Papa a subliniat că și acolo a întâlnit suferință.

"Această suferință sfârșește prin a ascunde speranța, această lipsă a muncii conduce la a te simți fără demnitate", a afirmat el.

Suveranul Pontif și-a încheiat discursul printr-o rugăciune, înainte de a se întâlni cu muncitorii și sindicalistii din Sardinia și de a merge la sanctuarul Madonna di Bonaria, unde a oficiat o slujbă în jurul prânzului.

[** sursa -MEDIAFAX](#)